

[Jens Thomsen.]

miske Driftsbureau godtgør, at Landbrugets Forrentningsevne i Sammenligningsaarene var katastrofal lav. For Regnskabsaaret 1931 var den gennemsnitlige Forrentning 0,5 pCt., for 1932 ÷ 0,4 pCt. og for 1933 2,3 pCt. Naar man ved, at den normale Forrentningspligt er ca. 5 pCt., vil enhver forstaa det urimelige Forhold. Vi foreslog i Fjor at bøde paa disse uheldige Forhold ved at forhøje Indtægten i Sammenligningsaarene med lige saa mange Procent af Bjendommens samlede Skatteværdi, som Gennemsnitsforrentningen laa under 5 pCt. Princippet i vort Ændringsforslag har man i det foreliggende Forslag taget op for at vise Hensyn og Retfærdighed mod Aktieselskaber, der i Sammenligningsaarene har haft under 5 pCt. Indtægt. Det er os en Tilfredsstillelse, at man benytter vort Princip for at yde skattemæssig Retfærdighed mod Selskaberne. Men det er dog paafaldende, at man ikke vil vise samme Retfærdighed mod Landbruget, og jeg vil spørge den højtærede Finansminister: Skal Landbruget virkelig være en Pariakaste, som der ikke maa vises Retfærdighed imod? Det ser ud til at være Tilfældet, for det kan ikke være uoverkommeligt for Staten at vise denne Retfærdighed og indføre en saadan Lighed for Loven. Vi mener, det er fuldkommen meningsløst, at man ikke viser Landbruget samme Hensyn, og derfor stiller vi ogsaa et tilsvarende Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag.

Forleden var jeg udsat for, at en socialdemokratisk Folketingsmand over for Vælgerne paastod, at mit Parti gerne kritiserede de store Monopolindtægter, men naar Regeringen gennem Merindkomstbeskatningen vilde ramme dem, vilde Det frie Folkeparti holde Haanden over dem. Jeg meddelte, at en saadan Oplysning maatte bero paa en Erindringsforskydning, og da jeg gav Oplysning om, at Det frie Folkeparti havde stillet Forslag om at lade Progressionen fortsætte ogsaa ud over Indtægter paa 100 000 Kr., men at Socialdemokraterne netop havde været med til at nedstemme dette vort Forslag, sagde vedkommende Folketingsmand: Det er Lyv! Det er naturligvis en let Maade at dække sine Fejltagelser paa, men en saadan Fremgangsmaade højner ikke Vælgernes Agtelse for det politiske Arbejde. Jeg formoder dog fremdeles, at Fejltagelsen beroede paa en Erindringsforskydning, men til Gengæld haaber jeg, at det ærede Medlem vil berigtige sin Fejltagelse over for sine Meningsfæller ved det omtalte Møde. Konsekvensen maa jo ogsaa være den, at han i Dag

stemmer for vort Ændringsforslag, der falder sammen med det Ideal, han fremhævede over for Vælgerne. Her er en god Lejlighed til at vise Overensstemmelse mellem Ord og Handling, og jeg haaber ikke, at det ærede Medlem Hr. Strøm vil lade en saadan Lejlighed gaa ubenyttet hen.

Regeringspartierne Ændringsforslag til § 2, der gaar ud paa at fritage Indtægter fra 8 000 til 10 000 Kr. for at svare Merindkomstskat, kan mit Parti ikke tiltræde. Hvad er Aarsagen til Ængstelsen for Ministerens oprindelige Forslag? Er det Hensynet til den almindelige Stemmekøbspolitik?

Venstres og Konservatives Ændringsforslag til § 5 vil vi i hvert Fald ikke gaa imod, men vi nærer dog nogen Betænkelighed ved, at Ministerens Skøn skal være afgørende i Skattesager. Det er bedre at faa Loven affattet saadan, at det frie Skøn overflødiggøres. De fleste Skatteydere vil dog undlade at indsende Ansøgning til Finansministeren om Fritagelse. Almindelige Skatteydere vil ikke have saa nøje Kendskab til Loven, at en Ansøgning bliver indsendt, og det skulde jo ogsaa være saadan, at enhver Skatteyder har den Opfattelse, at han skal betale samme Skat som alle andre med samme Indtægt, uden at indsende Andragende om Lettelse. Jeg forstaaer dog Tilføjelsen som en Sikkerhedsventil, for at ingen Skatteydere skal forurettes, og naar man tilstræber dette, at ingen skal give Merindkomstskat af en normal Indtægt, fordi de havde en unormal lav Indtægt i Sammenligningsaarene, maa jeg tro, at Konsekvensen ogsaa maa være den, at man gennemfører vort Ændringsforslag om at forhøje Landmændenes Indtægter i Sammenligningsaarene, saa den svarer til en Forrentning af 5 pCt. Det er dog bedre at gennemføre bestemte Regler, hvor der findes et solidt Grundlag for det, end at bruge det frie Skøn og Ansøgninger om Lettelser.

Under første Behandling af Lovforslaget lovede den højtærede Finansminister at undersøge, hvorledes det forholdt sig med Forhøjelse af Indtægter, naar Kreditforeningerne foretager ekstraordinære Nedskrivninger af Gælden ved Anvendelse af Reservefonds. Jeg vil gerne minde Ministeren om Spørgsmaalet, og jeg haaber, at denne Uretfærdighed mod mange Skatteydere maa bringes til Ophør. Jeg var forleden Vidne til, at en Enke, der for nylig har overtaget Gaarden, fik Indtægten forhøjet med ca. 4 000 Kr. af den Grund, og der kan i mange andre Tilfælde være langt større Tillæg.

Venstre og Det konservative Folke-